

“Luisteren, handelen voor mijn naaste”

DOSSIER

De visie
van William Booth

“Onze missies stralen hoop uit”

Het Leger des Heils is een internationale beweging en behoort tot de universele christelijke kerk. Zijn boodschap is gebaseerd op de Bijbel. Zijn dienstverlening wordt gestimuleerd door de liefde tot God. Zijn opdracht is het Evangelie van Jezus Christus te prediken en in Zijn naam menselijk nood te lenigen zonder enige vorm van discriminatie.

Vandaag nog steeds, geloven in gerechtigheid en welwillendheid

«Wie rechtvaardigheid en welwillendheid nastreeft, zal het leven vinden; hij zal rechtvaardig en met respect behandeld worden.»¹

De gerechtigheid van Jezus: het geven van zichzelf en vergevingsgezindheid als een gebaar van heiligheid.

De welwillendheid van Jezus: een grenzeloze liefde voor de mensen die hij geneest en hun menselijkheid teruggeeft. Sinds het initiatief van de stichters, William en Catherine Booth, heeft het Leger des Heils geen genoegen genomen met het helen van menselijke wonden zonder te geloven in het volledige herstel van de persoon. Daarom put het uit het geloof in Christus en uit de ervaring van het delen van zijn vergeving. Het is dus door het verkondigen van het evangelie en haar inzet voor de anderen dat het Leger des Heils handelt zonder onderscheid of discriminatie. Het gaat hier om een universele dynamiek die ons denkvermogen en onze menselijke benadering van mensen en omstandigheden overstijgt.

Een huilend kind komt weer tot rust wanneer het wordt omarmd door een rechtschapen en vriendelijke geliefde. Elk leven is geroepen om herboren te worden uit de liefde van God, die Jezus ons uitnodigt om «Vader» te noemen. Onze kijk op anderen wordt scherper wanneer we in hem het beeld zien van een verzoenend, rechtvaardig en goed mens. De rechtvaardige en goede strijd krijgt zijn ware betekenis als hij wordt gevoerd vanuit dit sterke perspectief van geloof en liefde. ■

Majoor Jean Olekhovitch
Nationaal officier voor België

We zouden willen dat dit altijd realiteit was, dat onze levenservaring gevoed wordt door rechtvaardigheid en goedheid. Helaas is dit niet altijd het geval. Vaak zijn het boosheid, bedrog of macht die relaties verstoren en scheidingen, lijden en armoede veroorzaken.

Ik heb vertrouwen nodig en toch word ik diep van binnen overmand door angst. Ik maak me zorgen over de reacties van anderen, zelfs die van mijn dierbaren. Teleurstellingen en verraad hebben mijn vertrouwen geschaad. De wonden uit mijn kindertijd of dat ene incident in mijn professionele loopbaan hebben hun sporen nagelaten.

Wat zal me mijn optimisme teruggeven en het verlangen om relaties aan te gaan? Simpelweg nieuwe relaties, rechtvaardig en zorgzaam, die angst en wantrouwen zal helen. Dit is het gastvrije aanbod dat we altijd zouden willen ervaren in onze korpsen en in onze sociale centra. Het mogelijk maken van een nieuwe start, een stabiel leven opbouwen.

Geloof, wat ook vertrouwen betekent, is de fundamentele relatie. Het kan een nieuwe bron van rechtvaardigheid en goedheid worden. Gericht op de persoon van Jezus, als een uitdrukking van deze waarden, wordt het een krachtige bron van hernieuwde relaties.

¹ Citaat uit de Spreuken van Salomon in het Oude Testament. (hoofdstuk 21, vers 21)

William Booths visie op het Leger des Heils, vandaag de dag

Ook in het Westen wordt het Leger des Heils niet gespaard door de verontrustende neergang die vele kerken doormaken. Voor sommige waarnemers lijkt het duidelijk dat het de evangelische band in de visie van William Booth enigszins is vervaagd! Majoor Patrick March herinnert ons aan de gedachtegang van de oprichter.

Wat zou de visie van William Booth voor het Leger des Heils in de 21e eeuw zijn? Wat zou hij denken van onze huidige situatie?

Tegenwoordig wappert de 'blauw, rood, gele' vlag van het Leger des Heils in 134 landen. Het is duidelijk dat de zienswijze van William Booth goddelijk geïnspireerd was en heeft geleid tot een onweerstaanbare ontwikkeling van onze beweging. Onze roeping, het meest vruchtbare terrein, de plek waar we het meest effectief zijn en zouden moeten zijn, is waar armoede en menselijke noden heersen. Het is op zulke plaatsen dat onze aanwezigheid, onze acties en onze boodschap het meest broodnodig zijn.

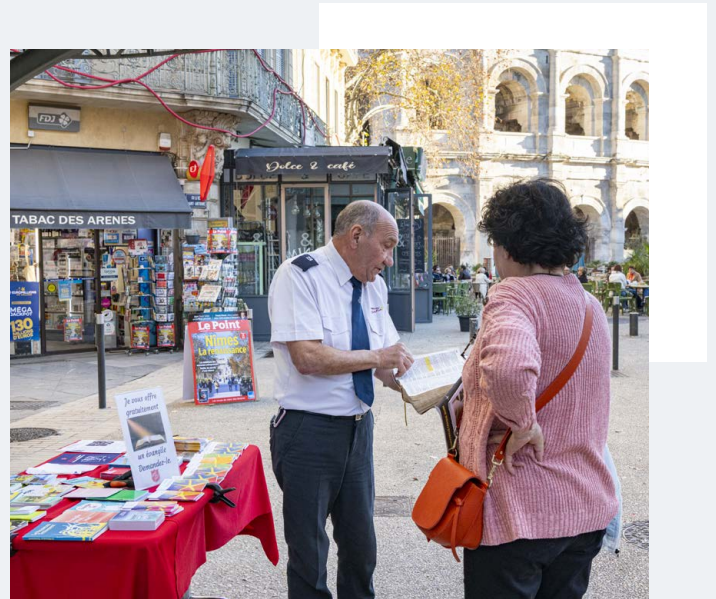
Hoe zou de oprichter omgaan met de huidige heersende cultuur in onze westerse samenleving in dit postchristelijk tijdperk?

Hij zou ons uitnodigen om een christelijke gemeenschap te zijn die radicaal is toegewijd aan het verkondigen van het goede nieuws van verlossing en die hartstochtelijk strijdt voor het uitroeien van alle menselijk leed. Hij zou ons aanmoedigen om ernstig na te denken over culturele, wetenschappelijke, ethische en maatschappelijke ontwikkelingen, zodat we pasklare oplossingen kunnen bieden voor de problemen in de huidige wereld.

De pragmatische William Booth was een visionair die zich systematisch aanpaste aan maatschappelijke veranderingen, waardoor hij relevante en doelgerichte acties ondernam om tegemoet te komen aan de geestelijke en menselijke behoeften van zijn tijdgenoten.

William Booth zou zich er terdege van bewust zijn dat het Leger des Heils, opererend in het postmoderne tijdperk waarin individuen op zoek zijn naar antwoorden op de zin van het leven, niet langer de methoden uit het verleden kan gebruiken om zijn missies te volbrengen als het effectief wil zijn en resultaten wil boeken.

Als William Booth tegenwoordig met heilssoldaten zou spreken, zou hij zeer veeleisend zijn ten opzichte van ons, gezien de situatie van de wereld die langzaam maar zeker verwijderd van de boodschap van Gods liefde, vergeving en de transformatie van de innerlijke mens. De «werkende klasse», die zich destijds ongemakkelijk voelde in de traditionele kerken of zich daar niet welkom voelde, bestaat vandaag nog steeds in verschillende

vormen. Het Leger des Heils moet, door middel van de veelheid van zijn acties, zijn overkoepelende boodschap van verlossing delen, zoals zo goed gedefinieerd door ons motto «Soep, Zeep, Verlossing».

De stichter wil ons herinneren aan de dringende noodzaak om een zichtbaar, gemobiliseerd en actief Leger te zijn, waarin elk lid, zonder uitzondering, een cruciale rol te vervullen heeft. Dit is het «universele priesterschap van de gelovigen», een kostbaar thema in de ogen van de protestantse theologie. Hij zou graag zien dat de heilssoldaten zich dagelijks volledig inzetten bij de missie en de militante acties.

Ja, onze uitdagingen zijn immens, maar net als William Booth zijn we door het geloof dat ons drijft volledig van overtuigd dat «niets voor God onmogelijk is» (Lucas 1:37).

Wereldwijd, in elk van onze korpsen en sociale centra, wordt de holistische missie van het Leger des Heils – geïnspireerd door Gods liefde – vervuld: het verkondigen van de boodschap van het evangelie van Jezus Christus en het lenigen van menselijke nood in zijn naam, zonder onderscheid.

Laten we moedig zijn in het uitdragen van ons geloof, laten we zichtbaarder zijn, trotser op onze waarden en op het erfgoed uit vroegere tijden, dat ons is nagelaten bij het Leger des Heils. Laten we altijd ondernemend en vastberaden zijn in onze acties. Laat onze diensten effectief en blijhartig zijn, zodat anderen zich bij ons aansluiten. Laten we ons land verlichten met het licht van Jezus en het goede nieuws van verlossing overal verspreiden. ■

Uittreksel uit een overdenking van majoor Patrick March.

Het plan van Generaal Booth om de wereld van armoede te verlossen

De negentiende eeuw is rijk aan initiatieven voor de wederopbouw van de samenleving. In Engeland verschijnt het boek van William Booth, oprichter en eerste generaal van het Leger des Heils: "In Darkest England and the Way Out" (1890).

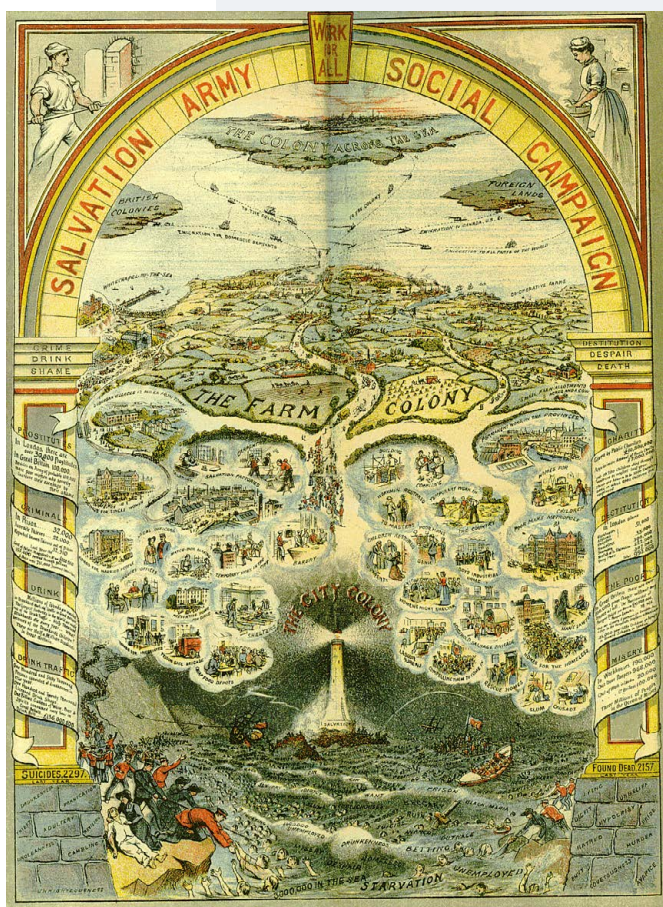
Voortbouwend op de eerste ervaringen van het jonge leger (1878) stelde hij een globaal plan voor sociale actie voor. Om de relevantie van zijn menslievende ervaringen aan te tonen, wijdt Booth het eerste deel van zijn boek aan een analyse van het leven in «de duisternis». Hij biedt een treffende beschrijving van de slachtoffers van armoede die hij «de verzonken tiende» noemt. Vervolgens gaat hij in op het project van «bevrijding», waarbij de «verzwolgenen» van het Engelse sociale systeem moeten worden omgevormd tot waardige en zelfredzame mannen en vrouwen. Booths voornaamste doelen waren «brood en onderdak voor iedereen» en «werk voor de werklozen». Maar hoe bereik je deze doelen?

Het antwoord was simpel: voornamelijk door de organisatie van een driedelig systeem: stedelijke, agrarische en overzeese kolonies.

Om de nodige fondsen voor zijn project bijeen te krijgen, visualiseert Booth zijn boek in een spectaculair beeld: twee pilaren die, ondersteund door statistieken, de ontstellende omvang van de armoede in Groot-Brittannië voorstellen. In de stormachtige zee rondom de vuurtoren van verlossing, zinken de slachtoffers van de samenleving weg in het verderf. Op de kustlijn proberen de heilssoldaten hen uit hun benarde positie te redden. De overlevenden worden naar de toevluchtsoorden en werkplaatsen geleid in de stedelijke kolonies van het Leger des Heils. In het centrum van het beeld trekken degenen die nog meer hulp nodig hebben in processie naar een nog op te richten landbouwkolonie, met dorpen, coöperatieve boerderijen, molens en fabrieken. Tenslotte vertrekken schepen vol emigranten naar Britse kolonies en andere landen, of naar een overzeese kolonie die het Leger des Heils van plan is te stichten.

Het project werd als utopisch of socialistisch beschouwd en kreeg kritiek, maar het boek werd een publicatiesucces in Engeland. In het Frans wordt dit sociaal herstelplan enkel vertaald in de vorm van een brochure van zestien pagina's. Maar in België en Frankrijk zal het de sociale actie van de heilssoldaten in de daaropvolgende decennia inspireren. Het eerste niveau van Booths sociale systeem werd bereikt met de oprichting van opvanghuizen voor jonge meisjes in Nîmes, Lyon en Courbevoie, evenals populaire pensions in Brussel, Parijs en Lyon. Het programma van 'Cité de refuge' in Parijs zou het hoogtepunt zijn. Het niveau van de landbouwkolonie werd geschetst met de oprichting van de boerderijschool in Villeparisis, maar vooral door de boerderij van Montjoly in Frans-Guyana ten behoeve van vrijgelaten veroordeelden. Het derde niveau, dat van universele emigratie naar een eigen kolonie van het Leger des Heils, zou nooit het daglicht zien.

William Booth baseerde zich op de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (Lucas 10:29-37), die de manier herdefinieert waarop de mens zijn naaste beschouwt, en hij spoorde zijn soldaten aan om "voortdurend het sacrament van de barmhartige Samaritaan in acht te nemen". Maar door deze aanpak van armoede door middel van werk en een verandering van omgeving voor te stellen, betreft William Booth het Leger des Heils bij een humanitaire taak die zijn oorspronkelijke evangelische werkzaamheden overstijgt. ■

Het sociaal programma van het Leger des Heils (1890)

Marc Muller
Sergeant-majoor

“De roeping en de visie” van William Booth

Dit hebben de profeten gemeen: de woorden die ze verkondigen, de visioenen die ze delen, de helderziendheid die ze verspreiden, hebben iets dat eeuwig actueel is. Dit is hoe William Booths oproep tot geestelijk ontwaken was en nog steeds is.

In een wereld waarin nuances van grijs het morele en geestelijke landschap domineren, springt de profetische visie van William Booth eruit met een opvallende helderheid. Hij confronteert ons met een compromisloze realiteit, waarin contrasten van zwart en wit overheersen, en herinnert ons aan de noodzaak van een diepgaande en authentieke toewijding in onze zoektocht. Terwijl de samenleving verder wegzakt in een moeras van relativisme, waarin alle waarden geldig schijnen en afgoden gedijen, komt de boodschap van Booth weer naar boven met een bijzondere relevantie en kracht.

Er zijn allereerst al die mensen *“overgeleverd aan drank en plezier, aan dans en muziek, aan zaken en zorgen, aan politiek en onrust”*. Deze immense menigte om ons heen lijdt om duizend-en-een redenen: ziekte, conflicten, geldgebrek, erkenning, voldoening... Achter al deze vormen van armoede schuilt altijd diepe, onverzadigbare innerlijke dorst die ons kwelt. Dit gemis moet koste wat het kost opgevuld worden. Het brengt zoveel mensen ertoe zich over te geven aan beloften die geen vrede brengen en aan idealen die het hart niet vullen. Zoveel mensen weten niet dat deze lege troon, in het centrum van de ziel, slechts één gast kan ontvangen: Jezus Christus, de Prins van de vrede.

De oproep beantwoorden

Iemand moet de introducties doen, iemand moet Jezus aankondigen! In zijn visie herinnert William Booth ons hieraan. Jezus is niet in de eerste plaats degene die zich verheft, maar degene die zich vernedert en afdaalt, in de golven, aan de zijde van degenen die ten onder gaan, zelfs als Hij daarbij zijn leven riskeert! Hij is bereid alles te doen om hen die verdrinken te redden. In zijn navolging roept Hij ons op om alles achter te laten, nu meteen, om Hem te volgen en ons aan Hem toe te wijden. «Ga je springen? Ga je Hem volgen en je absoluut tot Zijn beschikking stellen?»

Ben jij er klaar voor, lezer, om nu, terwijl je deze regels leest, alles voor de Heer achter te laten? Om het programma van je dag achter je te laten? Om nu een beetje van je kostbare tijd te spenderen? Om wat geld te geven, om dat telefoontje te beantwoorden, om een omleiding te maken? Nu? “Als je vandaag Zijn stem hoort, laat je hart bewogen worden door Hem”.

De ware christen

Voor William Booth is de ware christen niet degene die zo hoog mogelijk op «de rots» van de Kerk klimt, veilig (althans zo denkt hij), vastgebonden aan zijn overtuigingen. Hij is degene die in het water springt om zich bij hen te voegen die lijden omdat ze God niet kennen, ook al wordt hij zelf door de golven heen en weer geslingerd, in het vertrouwen dat de Heer bij hem is.

Kortom, de visie van William Booth overstijgt de tijd: zij roept ons op tot diepgaande en toegewijde actie, en spoort ons aan om tegen de stroom van onverschilligheid in te varen, om diegenen te redden die door de storm van het leven worden meegesleept, en om ons geloof met onwankelbare toewijding te beleven. Het is een krachtige herinnering voor ons om, in een wereld van grijstinten, het licht, de liefde en de hoop te belichamen, en anderen een toevluchtsoord van vrede en eenheid te laten zien. ■

Sylvain Sismondi
Journaliste

De strijd van het Leger des Heils tegen mensenhandel in de context van sportevenementen

Sinds haar oprichting strijdt het Leger des Heils tegen onrechtvaardigheid en sociale ongelijkheid, en blijft licht brengen daar waar duisternis heerst¹. Een van haar grootste aandachtspunten blijft de strijd tegen mensenhandel, een plaag die vandaag de dag wereldwijd ongeveer 50 miljoen mensentrefte van alle leeftijden, rassen, nationaliteiten en geslachten. Deze mensen worden beschouwd als verhandelbare en exploiteerbare objecten, slachtoffers van een illegale handel die bekend staat als één van de meest winstgevendende ter wereld.

Mensenhandel verwijst naar *“het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opvangen van personen, door dreiging met geweld of het gebruik van geweld of andere vormen van dwang, door ontvoering, bedrog, misleiding, misbruik van macht of een situatie van kwetsbaarheid, of door het aanbieden of accepteren van betalingen of voordelen om de instemming te verkrijgen van een persoon die reggenschap heeft over een ander persoon met het oog op uitbuiting. Uitbuiting omvat op zijn minst de exploitatie van de prostitutie van anderen of andere vormen van seksuele uitbuiting, gedwongen arbeid of diensten, slavernij of praktijken die vergelijkbaar zijn met slavernij, dienstbaarheid of het wegnemen van organen.”*²

Bij grote sportevenementen kunnen verschillende vormen van slavernij voorkomen:

- Bij het vervaardigen van sportartikelen zoals uniformen en souvenirs.
- Bij de bouw van gebouwen die bedoeld zijn voor sportactiviteiten.
- De uitbuiting van volwassenen en/of minderjarigen voor seksuele doeleinden. In Frankrijk zouden er ongeveer 40.000 volwassenen en tussen de 7.000 en 15.000 minderjarigen in de prostitutie terechtkomen.
- Gedwongen bedelarij.
- Dwang om strafbare feiten te plegen.
- De rekrutering van atleten op basis van valse beloften dat ze een sport als professional zouden beoefenen of dat ze een betere verloning zouden krijgen.

MARIE, 23 ANS

FAN DE NATATION

ET FORCÉE À VENDRE SON CORPS SUR INTERNET

LES GRANDS ÉVÉNEMENTS SPORTIFS AUGMENTENT LES RISQUES D'EXPLOITATION.

Retrouvez les récits des victimes

Affiche Olympische Spelen in Parijs met volgende boodschap:

FAN VAN ZWEMMEN
maar gedwongen om haar lichaam
te verkopen via internet

Als lid van het Collectief “Samen tegen mensenhandel” heeft het Leger des Heils de afgelopen maanden meegewerkt aan het opzetten van een campagne tegen mensenhandel. ■

Emmanuela Merola

Om meer te weten te komen over moderne slavernij en de actie van het Leger des Heils, scan de QR-code.

1. “Het Licht schijnt in het donker en het donker heeft het niet uitgedoofd” (Het evangelie van Johannes 1 : 5 De Bijbel)
2. Art. 4 alinea a van het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bestrijding van mensenhandel, ook bekend als het “Verdrag van Warschau”.
3. Een van de meest bekende voorbeelden van gedwongen arbeid in de textielindustrie is de uitbuiting van de Chinese Oeigoeren: <https://www.wedressfair.fr/blog/comment-la-fast-fashion-participe-a-l-exploitation-des-ouighours>
4. Wereldbeker 2022: «Als je hard werkt voor een laag salaris, is dat slavernij,» zegt een arbeider in Qatar: https://www.francetvinfo.fr/coupe-du-monde/temoignage-coupe-du-monde-2022-quand-tu-travailles-dur-pour-un-salaire-faible-c-est-de-l-esclavage-denonceun-ouvrier-au-qatar_5482566.html
5. Proces van gedergerde minderjarigen: «Het lijkt wel alsof je in Germinal bent, en dat gewoon op de Trocadero»: https://www.liberation.fr/societe/police-justice/proces-des-mineurs-drogues-on-se-croirait-dans-germinal-et-cest-juste-au-trocadero-20240109_GUNATNLR6JCHNF46OD7CMNMIRA/
Beschikbaar op: https://contrelatraite.org/agir_contre_l_exploitation_en_marge_des_grands_evenements_sportifs

Olympische Spelen in Parijs, daklozen zijn voor sommigen beschamend!

Van 26 juli tot 11 augustus en van 28 augustus tot 8 september 2024 zijn de Olympische en Paralympische Spelen in hartje Parijs in volle gang.

Dit sportevenement zal Frankrijk wereldwijd in de schijnwerpers plaatsen. Naast de sportieve prestaties en resultaten zullen deze Spelen ook gelegenheden zijn voor feest, enthousiasme en engagement. Maar er bestaat een reëel risico dat deze sportevenementen problemen zullen veroorzaken voor dakloze mensen. Voor christenen zijn dakloze mensen, net als atleten, een weerspiegeling van het gezicht van Christus. Het is daarom belangrijk om alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat ons welkom waardig en warm is voor iedereen. Het risico dat men de aanwezigheid van veel mensen in situaties van uitsluiting wil verbergen, is echter groot.

De keerzijde van de medaille?

Een collectief "Le revers de la médaille" (De keerzijde van de medaille), bestaande uit 75 organisaties waaronder het Leger des Heils, heeft zich verenigd om de publieke opinie te waarschuwen voor dit reële risico. In een open brief gericht aan de overheid die in december 2023 werd gepubliceerd, roept op om een noodplan op te stellen in aanloop naar de Spelen. De prefectuur van de regio Île-de-France weerlegt echter elke vorm van «sociale zuivering», omdat dit «in strijd is met de menselijke waardigheid». Ze geeft ook aan een «diepgaand sociaal werk» te willen verrichten ten behoeve van mensen die aan de rand van de samenleving leven.

Vrijstellingen in de 'Rode zones'

De Parijse prefectuur heeft aangekondigd dat bepaalde 'Rode zones' rondom de Olympische stadions tijdens de Spelen niet toegankelijk zullen zijn voor verkeer. Echter, uitzonderingen zullen worden verleend aan verenigingen. Zij zullen dus straathoekwerk kunnen uitvoeren en voedseldistributie kunnen organiseren.

We zijn bezorgd

Onze bezorgdheid blijft echter bestaan. Dit geldt bijvoorbeeld voor de «Halte alimentaire», een instelling van het Leger des Heils die tot 180 mensen

Voedselbedeling aan een park in Parijs.

per dag ontvangt, in hartje Parijs. De geografische ligging ervan, in het centrum van het 1e arrondissement, bevindt zich in een 'Rode zone'. Hoewel de autoriteiten ons hebben verzekerd dat ze de continuïteit van de sociale diensten zullen handhaven, kan de massale aanwezigheid van veiligheidstroepen in dit gebied afschrikkend zijn voor mensen op straat. Een ander punt van zorg dat door humanitaire organisaties naar voren is gebracht, is de toegang tot gezondheidszorg voor mensen die op straat leven. Sommigen van hen hebben regelmatige zorg nodig, maar moeten hiervoor naar een plek ver van huis geraken. Hoe komen ze daar? Ook baart de openingsceremonie de verantwoordelijken van deze instelling zorgen, aangezien 10 dagen vóór deze ceremonie de nabijheid van de oevers van de Seine onder een «uitgebreide veiligheidsperimeter» zal vallen.

De uitsluiting van verstotenen

Ondanks de geruststellende woorden van de overheid moeten we vaststellen dat

mensen die in de marge van de samenleving leven, gevraagd worden de hoofdstad te verlaten. Maatschappelijk werkers spreken over een reeks subtiele «uitnodigingen» om de stad te verlaten. Deze verplaatsing buiten Parijs komt vooral doordat plaatsen in hotels, die daklozen opvangen, worden toegewezen aan toeristen. Een tiental mensen uit de regio Parijs zijn bijvoorbeeld naar Belfort gestuurd. Het opvangen in andere regio's is op zichzelf niet per se slecht als dit overeenkomt met de wensen van de betrokkenen en niet bedoeld is om de armoede in Parijs te verbergen. Maar er is geen garantie dat het de andere kant op gaat, wat de solidariteitsverenigingen nog meer zorgen baart.

«Ik zeg jullie de waarheid, voor zover je dit niet voor één van deze minsten hebt gedaan, heb je het ook niet voor mij gedaan»

(Jezus) - Mattheüs 25:45 ■

Pierre-Baptiste Cordier
Stichting Leger des Heils

Voor elk kind een verjaardagsfeestje

DUINKERKE

Volgens een onderzoek uitgevoerd door het instituut CSA onder 1000 moeders, is het vieren van de verjaardagen van kinderen een echt sociaal fenomeen geworden. Maar hoe kunnen kinderen uit bescheiden gezinnen, met de opkomst van extravagante feestjes en dure animaties, hun vriendjes en vriendinnetjes uitnodigen voor een feestelijk samenzijn? De christelijke gemeenschap van het korps Duinkerke heeft een oplossing bedacht.

Verjaardagsfeestjes voor kinderen organiseren: een populaire trend

Een verjaardag vieren is voor kinderen het hoogtepunt van het jaar, een must voor ouders en een specifiek segment voor professionals in de vrijetijdsector. 84% van de ondervraagden geeft aan een feestje te plannen voor de verjaardag van hun kind. Gezinnen krijgen activiteiten aangeboden die zijn afgestemd op een welgestelde bevolking, zoals laser gaming, avonturenpark, een thuisentertainer, creatieve hobbyworkshops, enzovoort. Maar hoe ga je hiermee om als je in een kwetsbare situatie verkeert, bijvoorbeeld als je in een noodopvangcentrum verblijft?

Feestje bij het Leger des Heils

In juni 2022, sprak een moeder die naar het korps van Duinkerke kwam om voedselhulp voor haar gezin op te halen, haar verdriet uit dat ze haar zoon geen verjaardagsfeestje kon geven, niet alleen vanwege de kosten maar ook met haar woonsituatie. Majoor Rebecca Milandu, officier bij korps Duinkerke, geraakt door dit gesprek, bedacht een oplossing: kinderen en hun vriendjes uitnodigen om hun verjaardag te vieren in de gebouwen van het korps.

Een kant-en-klare oplossing

Het kind, de toekomstige held van de dag, kiest het thema van het feest. Het kind kan al zijn vriendjes uitnodigen, net als alle schoolkameraadjes, voor een kwaliteitsvol feestelijk moment. Decoratie, entertainment, snacks worden verzorgd door het team van het korps. Het Leger des Heils zorgt ook voor cadeautjes.

Dit feest staat open voor gezinnen die voedselhulp ontvangen, evenals aan gezinnen die door de sociale diensten naar het Leger des Heils zijn doorverwezen.

Verjaardagen bieden de gelegenheid om de gangbare activiteiten van het Leger des Heils in het korps voor alle kinderen te introduceren: kinderclubs, tienergroepen, scouts-

activiteiten, maar ook zomervakanties zoals kampen of scoutingkampen. Is het niet normaal om, net als iedereen, te kunnen genieten van buitenschoolse activiteiten?

Sommige moeders hebben ontdekt dat ze kunnen samenkomen rond activiteiten zoals creatieve hobby's, knutselen, naaien, damesclubs. Anderen willen zich graag inzetten als vrijwilliger. ■

Cécile Clément

De cijfers

■ 2023 ■

6 feestjes georganiseerd
129 genodigden voor de verjaardagsfeestjes
Gemiddeld 22 kinderen per feestje

■ 2024 ■

Reeds 12 feestjes voorzien vanaf vandaag tot april

¹ Onderzoek uitgevoerd door het instituut CSA voor Funbooker bij een steekproef van 1000 moeders van gezinnen van 18 tot 27 februari 2019.

Sporter zijn op hoog niveau en christen blijven

De 43-jarige Adam Hall is een internationale basketballer. Geboren in de Verenigde Staten in een christelijk gezin dat lid was van de Baptistenkerk, beoefent hij bijna 20 jaar zijn talent in Europa. Wij gingen met hem een gesprek aan.

Als tiener werd Adam getroffen door een gebeurtenis waarbij hij bijzonder sterk de aanwezigheid van God voelde. Hij was 16 jaar en woonde in Texas. Toen hij uit een winkel kwam, zag hij gewapende mannen vanuit een voertuig zwarte mensen beledigen en op hen schieten. Adam rende dadelijk uit alle macht weg en kwam er als bij wonder ongedeerd uit, zonder geraakt te worden. Daar besefte hij dat iemand over hem waakte, dat zijn tijd nog niet aangebroken was. Hij had een missie te vervullen.

Is het mogelijk om je geloof te beleven in een lokale gemeenschap als je een beroemde sporter bent van buitenlandse origine?

Ik ben in Europa voor mijn beroep als basketballer, maar ik besteed ook tijd aan mijn privéleven. Ik heb getracht om hier in België de kerk te bezoeken, maar de erediensten zijn Franstalig en ik ben deze taal niet machtig. Op dit moment ga ik naar een gemeenschap die Amerikaanse militairen verwelkomt in Nederland.

Dankzij sociale media kan ik mijn geloof blijven delen met mijn familie en vrienden die aan de andere kant van de wereld wonen. Zelfs al zijn we ver weg, we kunnen voor mekaar bidden en elkaar steunen.

Sinds ik in Europa ben, realiseer ik me dat het feit dat je geen misvieringen volgt, nog geen zondaar van je maakt. Zeker, in de kerk spreekt God tot ons door een lied, een woord, een gebaar, maar God spreekt ook tot mij in mijn dagelijks leven.

In Europa omringde ik me met mensen die eenzelfde overtuiging hebben als ikzelf. In elk land vind ik ook expats die Engels spreken. Het is bij hen dat ik het Evangelie kan verkondigen, vrienden maak, een "familie" kan vormen.

Ik had het voorrecht om naar Israël te reizen. Dit stelde me in staat om Jezus niet langer te zien als het kerstkind of als de gekruisigde, maar wel als een man die een tijd tussen de mensen op aarde leefde.

Hoe beleef je je geloof tijdens wedstrijden?

Het is heel eenvoudig. Ik bid gewoon voor een goede gezondheid en vraag God dat Hij mij kracht geeft. Hij is niet de tovenaars die ervoor zorgt dat ik 30 punten scoor. Ik vraag dat het beste team moge winnen en dat ik het naar mijn zin heb.

Welke waarden motiveren een christelijke sporter van jouw niveau?

Mijn motivatie is om de beste te zijn en alles te geven wat ik in mij heb. Een wedstrijd spelen is een genot, training is mijn job. Wij realiseren de droom om met sporten de kost te verdienen en zijn er dankbaar voor. We hebben talenten ontvangen.

Is er een Bijbelvers dat verband houdt met uw sportleven en dat u in het bijzonder aanspreekt?

Het is moeilijk kiezen. Ik ontvang elke dag verzen en elk vers spreekt me op een andere manier aan. Wat de omstandigheden in je leven ook zijn, in de Bijbel vind je een manier om ermee om te gaan. Ik heb ook een eigen motto: "Eén liefde, één wereld".

Welke boodschap wil je meegeven aan de Olympische atleten?

Je vecht niet tegen andere atleten, maar tegen de hele wereld, want overal trainen mensen die even goed of zelfs beter zijn dan jij zelf! ■

Adam serveert maaltijden als vrijwilliger bij het korps Brussel-Centraal voor mensen in moeilijkheden.

Zoom

Adam Hall, een internationale basketbalspeler, en Pierre van Brussels Basketball hebben aangeboden om de jongeren van het kindertehuis Clair Matin mee te nemen naar basketbalwedstrijden in het Sportcomplex van Neder-Over-Heembeek. Een prachtige kans voor deze kinderen die in een instelling wonen, gescheiden van hun familie.

Gegroepede woonst "Home sweet home"

BRUSSEL - FOYER GEORGES MOTTE

Een nieuw hulpmiddel voor re-integratie in zelfstandig wonen: Hoe verlaat je een opvangcentrum om succesvol terug te keren naar zelfstandig wonen? Het antwoord lijkt simpel: zoek een woning! Maar voor veel mensen vereist de weg terug naar zelfstandigheid echter dat kennis en vaardigheden opnieuw worden ontwikkeld.

Het opvangtehuis Georges Motte is een instelling van het Leger des Heils die is erkend voor een missie van postaccommodatie en ook voor een specifieke missie van Begeleid Wonen. Binnen deze context ontstond het idee om het project «Home Sweet Home» toe te wijzen aan een voormalige bedrijfsflat, gelegen binnen hetzelfde gebouw als het opvangtehuis en andere faciliteiten. De leiding van het Leger des Heils stemde er mee in om de ruimtes toe te wijzen en een keurige renovatie te laten uitvoeren.

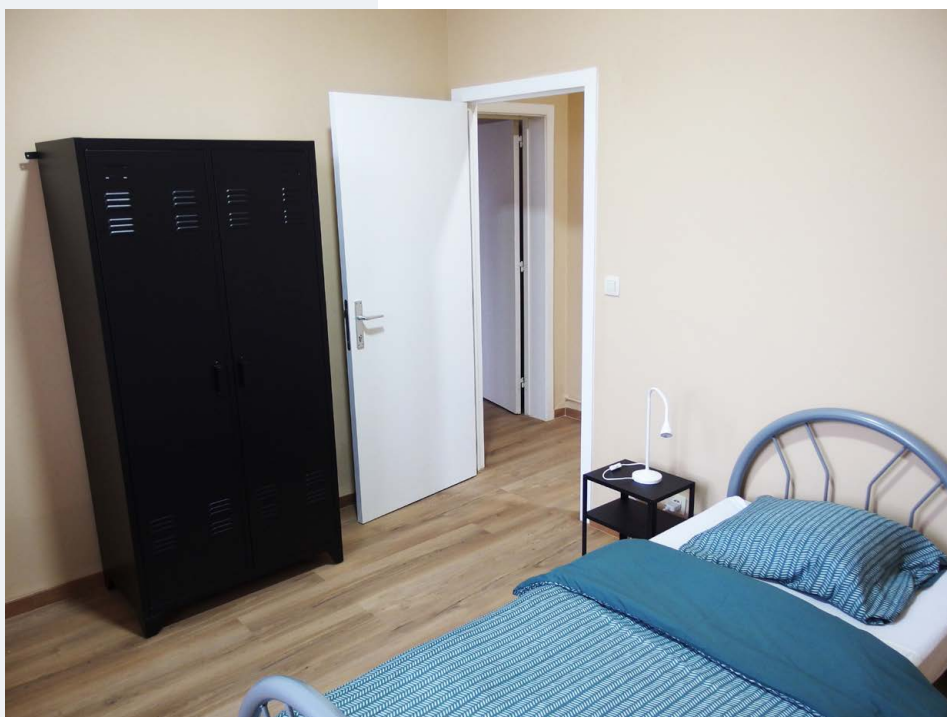
Het doel is om een woongroep van bewoners samen te stellen om te evalueren hoe ze zich hier zelfstandig ontwikkelen. Deze unit van 4 slaapkamers op de 6e verdieping van het gebouw – met grote gemeenschappelijke ruimtes – zal de plaats zijn voor begeleide overgang naar zelfstandige huisvesting. In het appartement is er geen gemeenschappelijke catering meer. Men moet zijn budget beheren, boodschappen doen, medicijnen halen en correct innemen, en de ruimte onderhouden. De nabijheid van het opvangtehuis geeft het begeleidingsteam alle ruimte om de mensen dagelijks te volgen, in een win-winsituatie met de huisvestingswerkzaamheden die elders worden uitgevoerd voor de 75 bewoners.

Directeur Willy Kitoko met leden van het team en nationale managers.

Het idee, dat zo'n twee jaar geleden ontstond, is eindelijk voltooid, met een officiële opening en inwijding op 2 februari. De komst van de eerste bewoners volgde enkele dagen later. Er zijn weinig woningen beschikbaar in de sociale sector. Dit nieuwe hulpmiddel voegt een zeer specifieke functie toe aan het aanbod van beschikbare mogelijkheden in Brussel om levens opnieuw op te bouwen. ■

Majoor Jean Olekhnovitch
Verantwoordelijke officier voor België

Een officier van het Leger des Heils treedt de protestantse kerk binnen.

Na 134 jaar aanwezigheid in het koninkrijk België zet de integratie van de heilsbeweging in de Belgische samenleving een volgende stap: de erkenning van de Brusselse parochie en de toevoeging van majoor André Masende aan de lijst van protestantse evangelische geestelijken.

Deze stap is het logische gevolg van de ondertekening van een overeenkomst betreffende partnerschap tussen de Verenigde Protestantse Kerken van België en het Leger des Heils op 12 april 2001. Op die dag bevestigen dominee Daniel Vanescote, voorzitter van de Synodale Raad, en luitenant-kolonel Keith Howarth, verantwoordelijke voor België, de wederzijdse erkenning van de twee kerkgemeenschappen als een zichtbare uitdrukking van het Lichaam van Christus in België. Deze overeenkomst houdt geen administratieve of organische eenheid in, maar de partijen verklaren wederzijds respect te hebben voor elkaars sacramenten en erediensten.

Verenigd in partnerschap willen we voor de overheidsinstanties een referentiepunt zijn aangaande kerkelijke diensten en de invoering van erkenningen van parochies en pastorale posten.

De verschillende partnerdenominaties vormen daarom een strategiecommissie die de coördinatie van gemeenschappelijke relaties en activiteiten organiseert.

Binnen het Leger des Heils werden in 1998 verkennende gesprekken gestart door Luitenant-Kolonel Donald Ritson. Vervolgens heeft een comité, bestaande uit Luitenant-Kolonel Keith Howarth, Majoor Roland Boutet, Kolonel Samuel Vanderkam, Luitenanten Roger Gielens en Jean Olekhovitch, de documenten bestudeerd, de president van de VPK¹ ontmoet en een schriftelijk advies uitgebracht. Tenslotte werden alle officieren geraadpleegd, evenals het internationale hoofdkwartier van het Leger des Heils voor de juridische aspecten.

25 jaar na de eerste gesprekken is dit eerste resultaat een institutioneel en spiritueel teken: de waarde van het getuigeniswerk en dienstbetoon van onze beweging in België wordt niet genegeerd en staat in gemeenschap met de kerk en de samenleving. ■

Majoor Jean Olekhovitch
Verantwoordelijke officier voor België

Majoor André Masende, negen jaar officier in België en verantwoordelijke van de Brusselse korpsen.

¹ Verenigde Protestantse Kerk in België.

Ter gelegenheid van de Olympische Spelen zet **het Leger des Heils** zich in voor de strijd tegen **MENSENHANDEL**

Affiche Olympische Spelen in Parijs met volgende boodschap:

WIJ ZOUDEN ALLEMAAL WILLEN DAT HET EEN FEEST IS.

JCDecaux

ON VOUDRAIT
TOUTES ET TOUS
QUE CE SOIT
UNE FÊTE

LES GRANDS ÉVÉNEMENTS SPORTIFS
AUGMENTENT LES RISQUES D'EXPLOITATION.

Retrouvez les récits
des victimes

CONTRE
LA TRAITE
DES ÊTRES HUMAINS

Secours Catholique
Caritas France

Avec l'appui de :
CNCDD
COMMISSION NATIONALE
DES DROITS DE L'HOMME
REPUBLIQUE FRANÇAISE

- Mission : promouvoir, protéger et défendre les droits de l'homme
- Prévention des violations des droits de l'homme
- Défense des victimes des violations des droits de l'homme
- Contrôle de l'état des droits humains